

ХРИСТО ПОЩАКОВ

ДЕЛОВА ЖЕНА

chitanka.info

— Купувам! — потвърди Франц Волхов и доволен прекъсна телефонната връзка. Отлична сделка, като предишните.

Не беше ли време да помисли за някое приятно приключение? Жена му се развлечаше в Кан, дъщеря му — в швейцарските Алпи, а синът му прилежно изучаваше тайните на професията в престижен университет. Мелодичният звън на интерфона прекъсна размишленията му.

— Имате посетителка — учтиво съобщи секретарката. — Твърди, че има уредена среща, но при мен няма записан час.

Франц Волхов се сети. Беше получил предложението за среща на домашния си адрес, но не го бе потвърдил. Единственото, което си спомняше, беше сладникавият аромат, изльчван от писмото. Постави го в папката за текуща кореспонденция, но къде по дяволите изчезна? Как се казваше жената, президент на фирма? Каква беше тази фирма със странно наименование? „Остарявам“ — помисли си и натисна бутона на интерфона.

— Да влезе! — нареди кратко, облегна се на креслото и зае подходяща поза. След това стана, запъти се към посетителката и енергично се ръкува с нея. Леденостудената ѝ ръка го изненада, но учтиво я покани да седне. Франц се настани на съседния фтьойл и докато тя вадеше от чантичката си визитна картичка, основно я огледа. Беше дама на средна възраст, с аскетично лице и скъпи дрехи.

„Хелен Тодвитц“ — пишеше на визитката. — „ТРАНСПОРТНИ УСЛУГИ ЗА ВСЕКИ“. Липсваше телефонен номер, телекс, факс или E-mail. Печатът и хартията бяха луксозни.

— Какво предлагате? С какво мога да бъда полезен?

Тънките устни на дамата откриха два реда белоснежни зъби.

— Фирмата ми е най-солидната в света, съществува почти от появата му.

„Тази нещо не е в ред!“ — помисли Франц, но все пак попита:

— Какъв е типът на транспортните ви услуги?

— Строго персонален. До известен разпределителен пункт, до който всеки е длъжен да отиде.

„Господи, напълно е откачена! Как да се отърва от нея?“

— Напротив, нормална съм — отвърна на глас тя на мислите му.

— Не споменавайте Името Му, все още не се знае дали ще имате работа с Него. Колкото до раздялата с мен, тя е съвсем близка —

веднага след транспортната услуга. По-рано най-често използвах войни и болести, но сега на мода са пътните катастрофи и инфарктите. Готов ли сте? Ето, една от тръбичките в тялото ви се пукна!

Обхванат от ужас, Франц Волхов притисна ръка към лявата част на гърдите си, където оставаше последния спомен за силна болка. Госпожица Тодвитц го изгледа с безразличие, прибра визитната си картичка и спокойно напусна кабинета.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.